

“
Jag har gjort mitt.
Jag har gjort mitt bästa.
Tack för mig.”

Nyss fyllda 30 år flyttade jag till Arjeplog för att tillträda tjänsten som chef för Silvermuseet. Kontrasten mellan mig och min företrädare, Einar Wallquist, kunde inte vara större. Jag var oerhört glad över att ha fått tjänsten, men samtidigt orolig över hur jag skulle bli emottagen.

Det hade jag inte behövt vara. Från första stund bemöttes jag med värme och förtroende. Vid den tiden fanns många av de arjeplogare kvar i livet, som hjälpt till att bygga upp museets samlingar, och jag fick ta del av deras berättelser. Det var en stor ynnest och betydde väldigt mycket för mig.

Under min tid som chef har jag också haft förmånen att få arbeta med styrelser i olika konstellationer, med mod och utvecklingsvilja som gemensam nämnare. Det var t ex ingen självklar sak att museet skulle utveckla en forskningsverksamhet och idén mötte starkt motstånd från allehanda håll, inte minst på regionalpolitisk nivå. Och från vissa universitet.

Min övertygelse har varit, och är, att forskning kan bedrivas med kvalitet även vid små muséer i små samhällen i norra Sveriges inland – långt utanför

de givna forskningsmiljöerna. Det har vi bevisat. Ingenting annat än vår egen förmåga ska få begränsa oss!

Jag vill sist, men faktiskt främst, understryka betydelsen av de kunniga, ambitiösa – och roliga – medarbetare som jag har haft glädjen att få lära känna och som starkt bidragit till Silvermuseets utveckling.

I maj 2020 avgick jag som museichef för att helt ägna mig åt arkeologi och forskning. Det är något jag kommer att fortsätta med (det är nämligen omöjligt att sluta...), men inte längre med Silvermuseet som plattform. Nu, efter 38 år vid Silvermuseet, är det dags att ta adjö.

Jag har gjort mitt. Jag har gjort mitt bästa.
Tack för mig.

Ingela